

skabsvæsenet selvfølgelig maa foretages administrativt, og der er derfor heller ikke optaget nogen særlig Bestemmelse herom i Lovforslaget.

Heller ikke kan jeg uden videre følge Udvalgets Forslag om en Decentralisation af Revisionen, ogsaa dette Spørgsmaal maa i Enkelthederne ordnes administrativt, idet Synspunktet baade for Regnskabsvæsenets og for Revisionens Vedkommende selvfølgelig bør være dette, at Regnskab og Revision maa rette sig efter Driftens Krav og ikke omvendt. Statsbaneudvalget har tænkt sig, at Revisionen skulde henlægges under en Hovedrevisor, som skulde sortere under Generaldirektøren, og som under sig havde en Kontorchef med fornødent Personale i hvert af Distrikterne, en Fuldmægtig ved hvert af de to Centralværksteder og en Assistent ved Værkstedet i Nyborg. Man har altsaa været inde paa, at Revisionen skulde være nøje knyttet til de paagældende Steders Regnskabsvæsen. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, det vil være praktisk at organisere Revisionen netop saaledes, men Forholdet lader sig i øvrigt først endeligt ordne, naar man har set, hvorledes selve Regnskabsvæsenet vil komme til at ligge, efter at Distriktsinddelingen er gennemført.

Statsbanerne har nu en egen Revision under Ledelse af en Overrevisor, der gennemgaar saa godt som alle Udgiftsbilag, inden Beløbene kommer til Udbetaling, efter at disse Bilag endda forud er blevet gennemgaaet og efterregnet i de forskellige Afdelingers Kontorer, Priserne efterset o. s. v. Der finder altsaa i Virkeligheden allerede nu noget af en Dobbeltrevision Sted indenfor Statsbanerne. Men naar saa det er gjort, og Beløbene er udbetalte, afgives Bilagene og Regnskaberne yderligere til Finansministeriets 2. Revisionsdepartement, som atter foretager en Revision af Bilagene, en Revision, som ganske vist tillige har et andet Formaal, nemlig at konstatere, om de afholdte Udgifter er i Overensstemmelse med de givne Bevillinger. Jeg er enig med Statsbaneudvalget i, at den tal-mæssige Revision, som finder Sted i Finansministeriets 2. Revisionsdepartement, maa kunne bortfalde, og samtidig maa en Del af de Dispositioner, som ikke har noget som helst med Revisionen at gøre, men som mærkeligt nok er henlagt under Revisionsdepartementet, nemlig en Del Penge-dispositioner, saasom Afregninger med fremmede Myndigheder, kunne overgaa til Statsbanernes Regnskabsafdeling, hvor de naturligt hører hjemme. Jeg har da tænkt

mig den Ordning, at Revisionen af Statsbanernes Regnskab og Kassevæsen henlægges under en Hovedrevisor med det fornødne Personale til Hjælp; en stor Del af Revisionsarbejdet, saasom Efterregning og Eftertælling af Regninger, der bør udføres og ogsaa udføres i vedkommende tekniske Afdelinger, skulde kunne bortfalde, idet dog naturligvis Revisionen maa sikre sig, at Arbejdet udføres i Afdelingerne, f. Eks. ved Udtagelse af Stikprøver; i øvrigt maa Revisionen udføre sit Arbejde i sædvanligt Omfang. Men foruden denne Virksomhed, der nærmest har Interesse for Generaldirektøren, som gennem Udsættelserne faar Underretning om begaaede Fejl og Uordener, bør Revisionen ogsaa have til Opgave at konstatere, hvorvidt Pengene anvendes i nøje Overensstemmelse med de paa Finansloven givne Bevillinger og de Forudsætninger, hvorunder disse Bevillinger er givne, altsaa, at Finanslovens og Regnskabs Tekst svarer til, hvad Pengene er brugte til. Denne Opgave, som jo egentlig er Statsrevisionens, kan, som enhver kan sige sig selv, ikke løses af denne; jeg vil derfor finde det praktisk, at Hovedrevisor ikke staar under Generaldirektøren, som Udvalget har foreslaaet, men umiddelbart under Ministeren, at de Udsættelser, han har at gøre, afgives tillige med Generaldirektørens Besvarelse til Ministeren, som altsaa maatte træffe Afgørelsen; og saa kunde jeg tænke mig, at Ministeren derefter tilstillede Statsrevisionen baade Hovedrevisors Udsættelser, Generaldirektørens Besvarelser og Ministerens Afgørelse, saaledes at Statsrevisionen, om den maatte skønne, at Ministerens Afgørelser ikke var lovlige eller ikke rigtige, paa dette Grundlag kunde gøre Antegnelser til Statsregnskabet. Jeg vilde lægge saa meget mere Vægt paa at faa en saadan Ordning gennemført for Statsbanernes Vedkommende, som den antagelig med godt Resultat vilde kunne gennemføres overalt, og vi maaske ad denne Vej kunde naa til en effektiv Statsrevision.

Ud over Rammerne for Statsbanernes Organisation indeholder Lovforslaget Bestemmelser om Lønninger. Jeg skal først med Hensyn til de overordnede Tjenestemænds Stilling bemærke, at i Lovforslagets § 11 paabydes det, at „Generaldirektøren, Generalsekretæren, Afdelingscheferne, Distriktscheferne, Hovedrevisoren og Overingeniøren maa ikke, og samtlige øvrige ved Statsbanerne ansatte Tjenestemænd maa kun med Ministerens Samtykke udenfor deres Embedsgerning ved Statsbanerne paatage sig noget Arbejde ved Jernbaner